

Izvirzītie pamati:

- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta c) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 7. panta 1. punkta b) apakšpunkta pārkāpums;
- Regulas Nr. 207/2009 83. panta, lasot to saistībā ar vienlīdzīgas attieksmes principu, kā arī 1950. gada 4. novembrī Romā parakstītās Eiropas Cilvēktiesību un pamatbrīvību aizsardzības konvencijas, tās 11. Protokola redakcijā, kas stājies spēkā 1998. gada 1. novembrī, 6. un 14. pantu, pārkāpums;
- Līguma par Eiropas Savienības darbību 56. panta pārkāpums.

Prasība, kas celta 2013. gada 2. maijā — Apvienotā Karaliste/Komisija

(Lieta T-245/13)

(2013/C 189/56)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Lielbritānijas un Ziemeļīrijas Apvienotā Karaliste (pārstāvji — D. Wyatt, QC, V. Wakefield, Barrister un C. Murrell)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2013. gada 26. februāra Lēmumu 2013/123/ES, ar ko no Eiropas Savienības finansējuma izslēdz atsevišķus dalībvalstu izdevumus, tiktāl, ciktāl tas attiecas uz pielikumā iekļauto [budžeta] pozīciju par Ziemeļīrijas 2010. finanšu gada izdevumu ekstrapolētu korekciju 5,19 % apmērā, kas veido EUR 16 513 528,57 (OV L 67, 31. pp.); un
- piespriest Komisijai atlīdzināt Apvienotās Karalistes tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītāja izvirza divus pamatus.

- 1) Ar pirmo pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā un faktos un neesot ņēmusi vērā apsvērumus par iespējamo zaudējumu ES fondiem apmēru 2009. deklarāciju gadā, kas rodas no 2005. gadā pieļautajām kļūdām, nosakot pieļaujamo hektāru skaitu, lai varētu saņemt atbalstu, kas ietekmēja sākotnējo tiesību piešķiršanu, un (līdz ar to), neesot ņēmusi vērā to, ka lielākā daļa

pārmaksas gadījumu lauksaimniekiem risks fondiem bija risks, kas novērtējams apmēram 22 % apmērā no izdevumiem, kas ir daļa no "platības elementu" ietverošiem izdevumiem.

- 2) Ar otro pamatu tiek apgalvots, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdas tiesību piemērošanā un faktos, jo tā esot kļūdaini secinājusi, ka Ziemeļīrijas Lauksaimniecības un lauku attīstības departaments ("DARD") pavisam nav piemērojis, vai nav piemērojis atbilstošā veidā, normas par pārmaksāto maksājumu atgūšanu, sodiem un apzinātu noteikumu neizpildi, un ka Komisija esot šādi pārvērtējusi un/vai neesot ņēmusi vērā apsvērumus saistībā ar iespējamo ES fondu zaudējumu apmēru. It īpaši, Komisija esot:

— kļūdaini kritizējusi, iespējams, "sistemātisko" DARD maksājuma tiesību pārrēķinu;

— kļūdaini apgalvojusi, ka 2005. gadā pieļautām kļūdām varētu būt finansiāla ietekme uz maksājuma tiesību vērtības vēsturisko elementu;

— pieņēmusi kļūdainu metodi pārmaksas aprēķināšanai;

— ieņēmusi kļūdaini pieeju sodiem, it īpaši:

— pieņemot kļūdainu metodi sodu aprēķināšanai; un

— kļūdaini apgalvojot, ka sods jāuzliek par katru gadu gadījumos, kad sods bija piemērojams 2005. gadā, bet nevis turpmākos finanšu gados, šajā gadījumā — 2009. gadā, kad pārmaksa izrietēja no tās pašas kļūdas, kura tika sodīta 2005. gadā;

— ieņēmusi nepareizu nostāju pret apzinātu normu neizpildi.

Prasība, kas celta 2013. gada 6. maijā — Gemeente Nijmegen/Komisija

(Lieta T-251/13)

(2013/C 189/57)

Tiesvedības valoda — holandiešu

Lietas dalībnieki

Prasītāja: Gemeente Nijmegen [Neimegenas pašvaldība] (Nijmegen, Nederlande) (pārstāvji — H. Janssen un S. van der Heul, advokāti)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītājas prasījumi:

- atcelt Komisijas 2013. gada 6. marta Lēmumu C(2013) 1152, galīgā redakcija, ciktāl lēmums attiecas uz iespējamo Gemeente atbalstu par labu NEC;

— piespriest Komisijai atlīdzināt šajā tiesvedībā radušos tiesāšanās izdevumus.

Pamati un galvenie argumenti

Gemeente Nijmegen 2003. gadā *Goffertpark* teritorijā blakus futbola stadionam *Goffert Stadion* uzbūvēja daudzfunkcionālu sporta kompleksu *De Eendracht*. Gan *Goffert Stadion*, gan arī *De Eendracht* irē Neimegenas profesionālā futbola organizācija *NEC*. Īres līgumā attiecībā uz *De Eendracht* tostarp ir atrunātas *NEC* tiesības uz *De Eendracht* iegādi.

2009. gada vidū *Gemeente* izstrādāja lielas *Goffertpark* daļas attīstības plānu, izveidojot augstākā līmeņa sporta un inovāciju parku (*TIP*). Atbilstoši tieši nospraustajam mērķim *TIP* būtu jāintegrē tostarp esošais (tomēr paplašināmais) *Goffert Stadion* un *De Eendracht*.

2008. un 2009. gadā *NEC* paziņoja *Gemeente*, ka tā vēlas izmantot tiesības iegādāties *De Eendracht* no *Gemeente*. Šis nodoms pārsvītvoja *Gemeente* plānus attiecībā uz *TIP*. Šķita, ka *NEC* pret samaksu būtu gatava atteikties no tiesībām uz *De Eendracht* iegādi. Pamatojoties uz neatkarīgu novērtējumu, tiesību atpiršanas summa tika noteikta EUR 2,22 miljonu apmērā. *Gemeente* šo summu samaksāja *NEC*.

Ar 2013. gada 6. marta lēmumu Komisija nolēma sākt procedūru atbilstoši LESD 108. panta 2. punktam, kura ietvaros tiesību uz *De Eendracht* iegādi atpiršana, ko veica *Gemeente*, tiek uzskatīta par valsts atbalstu LESD 107. panta 1. punkta izpratnē. *Gemeente* šo lēmumu apstrīd.

Lai pamatotu savu prasību, prasītāja izvirza trīs pamatus.

- 1) Pirmais pamats: vienlīdzīgas attieksmes principa un tiesiskās noteiktības principa pārkāpums, nepamatoti neņemot vērā, ka *Gemeente*, novērtējot tiesību uz *De Eendracht* iegādi vērtību, esot ņēmusi vērā Komisijas Paziņojumu par zemes pārdošanu⁽¹⁾.
- 2) Otrais pamats: Komisijas pilnvaru pārsniegšana, nepareiza tiesību izpratne, acīmredzama kļūda vērtējumā un/vai pienākuma norādīt pamatojumu neievērošana, izdarot secinājumu, ka tiesību uz *De Eendracht* iegādi atpiršana ir valsts atbalsts LESD 107. panta 1. punkta izpratnē vai ka katrā ziņā pastāv oficiālās izmeklēšanas procedūras atbilstoši LESD 108. panta 2. punktam uzsākšanas pamats.

- 3) Trešais pamats: oficiālās izmeklēšanas procedūras uzsākšanai paredzētā termiņa pārsniegšana un tiesiskās noteiktības principa, procesuālo tiesību normu pārkāpums un/vai tiesību nepareiza piemērošana.

⁽¹⁾ Komisijas Paziņojums par valsts atbalsta elementiem, publiskajām iestādēm pārdodot zemi un ēkas (OV 1997, C 209, 3. lpp.).

Prasība, kas celta 2013. gada 8. maijā — *Ryanair Holdings/ Komisija*

(Lieta T-260/13)

(2013/C 189/58)

Tiesvedības valoda — angļu

Lietas dalībnieki

Prasītājs: *Ryanair Holdings plc* (Dublina, Īrija) (pārstāvji — *G. Berrisch, lawyer* un *D. Hull, Solicitor*)

Atbildētāja: Eiropas Komisija

Prasītāja prasījumi:

— atcelt Eiropas Komisijas 2013. gada 27. februāra lēmumu C(2013) 1106, galīgā redakcija, ar kuru koncentrācija atzīta par nesaderīgu ar iekšējo tirgu un Līgumu par EEZ (Lieta Nr. COMP/M.663 — *Ryanair/Aer Lingus III*);

— piespriest atbildētājai atlīdzināt tiesāšanās izdevumus šajā tiesvedībā.

Pamati un galvenie argumenti

Prasības pamatošanai prasītājs izvirza pamatu, apgalvojot, ka Komisija esot pieļāvusi kļūdu konstatējumā un neesot pierādījusi atbilstoši pieprasītajam juridiskam standartam, ka koncentrācija, kā to groza prasītāja piedāvātās saistības, būtiski traucētu efektīvai konkurencei kopējā tirgū. Prasītājs arī apgalvo, ka Komisija esot pārkāpusi samērīguma principu, labas pārvaldības principu un pienākumu norādīt pamatojumu.

Savas prasības pamatojumam prasītājs argumentē, ka Komisija esot pieļāvusi acīmredzamu kļūdu vērtējumā un pārkāpusi iepriekš minētos principus attiecībā uz a) saistībām par *Aer Lingus* sadales lidojumiem uz 43 maršrutiem, kas pārklājas ar *Flybe Group plc* pakalpojumiem; b) saistībām par Dublinas-Londonas, Korkas (*Cork*)–Londonas un Šanonas (*Shannon*) — Londonas maršrutiem; c) saistībām par *Aer Arann* darbību 43 maršrutos, kuros pakalpojumi savstarpēji pārklājas un kuros pakalpojumus sniedzot *Flybe*, un d) saistībām par maršrutiem, kuros Komisija atklāja iespējamās konkurences problēmas.